

استفاده از الگوریتم‌های تکاملی در تجدیدآرایش شبکه‌های توزیع با هدف کاهش تلفات

عباس صابری نوقابی^۱، محمدبسکابادی^۲

^۱ استادیار دانشگاه بیرجند، abbsaberi@gmail.com

^۲ شرکت توزیع نیروی برق خراسان جنوبی، boskabadi mohamad@yahoo.com

چکیده - در شبکه‌های توزیع، آرایش شبکه به منظور کاهش تلفات، افزایش قابلیت اطمینان شبکه و بهبود کیفیت توان در شبکه و... تجدید می‌شود. منظور از تجدید آرایش بستن و باز کردن کلیدها در سیستم توزیع قدرت برای تغییر در توپولوژی شبکه و به دنبال آن تغییر جهت سیلان توان است. همچنین هدف اصلی و اولیه برای تجدید آرایش را می‌توان کاهش تلفات در شبکه‌های توزیع و جلوگیری از اضافه بار شدن شبکه عنوان کرد. البته این باز کردن و بستن کلیدها باید به شکلی صورت گیرد که شبکه همچنان شعاعی باقی بماند. نظریه اینکه تجدید آرایش یک مسئله بهینه سازی عددی است، لذا در این مقاله روش تکاملی جدیدی بر مبنای الگوریتم قورباغه بهبود یافته برای حل مسئله تجدید آرایش آورده شده است. روش جدید دارای سرعت همگرایی بالایی می‌باشد و زمان پاسخ پایینی نسبت به سایر روش‌ها دارد. الگوریتم قورباغه علی‌رغم سرعت بالایش در بعضی از موارد به جواب صحیح همگرا نمی‌شود و در نتیجه نیاز به بهبود دارد. در این تحقیق به منظور بهبود عملکرد الگوریتم قورباغه، تغییری در قسمت جستجوی محلی الگوریتم اعمال شده است و بدین شکل با بهبود جستجوی محلی، الگوریتم را بهبود داده ایم. در انتهای تحقیق نتایج حاصل از شبیه سازی بر روی دو سیستم توزیع آورده شده است و نتایج بدست آمده با استفاده از روش فوق، با نتایج سایر روش‌ها مقایسه شده است.

کلید واژه - الگوریتم FLA، تجدید آرایش شبکه‌های توزیع، کاهش تلفات.

مقدمه

در شبکه‌های برق‌رسانی درصد قابل توجهی (در حدود 13%) از توان و انرژی الکتریکی تولیدشده در نیروگاه‌ها، در مسیر تولید تا مصرف به هدر می‌رود. تلفات در تمام سطوح سیستم قدرت یعنی تولید، توزیع و انتقال وجود دارد، اما 75% از تلفات در سیستم توزیع اتفاق می‌افتد. به دلیل پایین بودن ولتاژ و در نتیجه بالاتر بودن جریان در سیستم توزیع، و نیز گستردگی آن، بخش قابل توجهی از تلفات کل سیستم قدرت مربوط به شبکه توزیع است. از دیگر سوی، ارتباط بلافاصل شبکه‌های توزیع با مصرف‌کننده نهایی باعث قابل توجه‌تر شدن مسئله قابلیت اطمینان آن شده است [۱].

این امر باعث توجه مهندسين و پژوهشگران نسبت به بهینه‌سازی و کاهش تلفات سیستم توزیع شده است. روش‌های متعددی برای کاهش تلفات در سیستم توزیع عرضه شده است. بسیاری از روش‌ها مانند کنترل توان راکتیو با خازن، نیازمند نصب وسایل جدیدی در سیستم هستند. این تجهیزات اضافی، علاوه بر داشتن بار مالی برای شرکت‌ها، ممکن است مشکلات جدیدی را در شبکه ایجاد کند که سرویس‌دهی به مشتری را مختل گرداند. مثلاً خازن‌گذاری در شبکه ممکن است باعث اضافه ولتاژ، فرورزونانس و عملکرد غلط رله‌های حفاظتی شبکه گردد. البته هر یک از این مشکلات راه‌حل خاص خود را می‌طلبد. از این میان، روش تجدیدآرایش نیازی به نصب و راه‌اندازی وسایل جدید در شبکه ندارد و با همان وسائل و کلیدهای موجود به صورتی ساده و کم هزینه تلفات را کاهش می‌دهد. [۲،۳]

امروزه موضوع کاهش نقدینگی جهت توسعه شبکه در شرکت‌های توزیع در کنار مشکلاتی همانند افزایش قیمت زمین و معضل دستیابی به زمین مناسب برای احداث پست‌های جدید توزیع در کلانشهرها از مهمترین چالش‌هایی است که پیش روی مدیریت شبکه‌های توزیع در شهرهای بزرگ کشورمان قرار دارد. مجموعه این مشکلات و پاسخگویی به نیازهای رشدیابنده بار در مناطق متراکم شهری توجه هر چه بیشتر به طراحی بهینه شبکه‌های توزیع را ایجاب می‌نماید. تخصیص داشتن بیش از نیمی از تلفات شبکه به شبکه‌های فشار ضعیف در کنار معضلات فوق، باعث شده است پیشنهاد کاهش حجم شبکه فشار ضعیف یا به عبارت بهتر کاهش نسبی طولی شبکه فشار ضعیف به فشار متوسط در جهت نزدیک‌تر شدن هر چه بیشتر پست‌های جدید به مراکز عمده ثقل بار و استفاده از ترانس‌های با ظرفیت کمتر در سطح مدیریت کلان بخش توزیع شکل گیرد. به عبارت بهتر فضای ایجاد شده بازنگری جدی فلسفه طراحی شبکه‌های توزیع را در محیط‌های متراکم و یا در حالت توسعه شهری ایجاب نموده است.

از سال 1990 میلادی تاکنون تغییرات چشمگیری در ساختار قوانین حاکم بر صنعت برق کشورهای مختلف دنیا به وجود آمده است. هدف اصلی این تغییرات امکان افزایش رقابت و مشارکت شرکت‌های خصوصی در امر تولید، انتقال و توزیع انرژی الکتریکی می‌باشد. بنابراین در محیط جدید، مسائل اقتصادی و قوانین حاکم بر بازار انرژی تأثیر بسیار مهمی، بر عملکرد و بهره‌برداری از سیستم‌های قدرت دارد. به این ترتیب همانطور که در اکثر ساختارهای جدید صنعت برق دیده می‌شود وجود نهاد مستقل از بازار جهت حفظ و افزایش امنیت در شبکه، اجتناب ناپذیر است.

سیستم تامین انرژی الکتریکی به مشترکین شامل سه قسمت تولید، انتقال و توزیع است. قسمت انتقال با اتصال به بخش تولید انرژی را از محل تولید به مراکز تجمع بار انتقال می‌دهد. شبکه توزیع با دریافت انرژی از قسمت انتقال، این انرژی را بین مشترکین تقسیم می‌کند. در مجموع بیش از ۴۰٪ کل سرمایه شبکه‌گذاری انجام‌شده در برق به بخش توزیع اختصاص دارد که این امر نشان می‌دهد که سیستم توزیع از اهمیت اقتصادی بالایی برخوردار بوده و در نتیجه برای استفاده مناسب از این هزینه بالا نیازمند طراحی، ساخت، تعمیر و نگهداری و برنامه‌ریزی درست و دقیق می‌باشد. شبکه انتقال که از آن می‌توان به عنوان استخوان‌بندی سیستم نام برد، دارای قابلیت اطمینان بالایی می‌باشد و دارای حفاظت مشکلی می‌باشد زیرا که دلیل

اصلی بی‌برقی مشترکین، در ازای خرابی در این قسمت می‌باشد و حتی می‌تواند در بعضی از موارد باعث ناپایداری شبکه شود. برعکس سیستم‌های انتقال، سیستم توزیع در گذشته دارای سیستم حفاظتی و قابلیت اطمینان پایینی بودند. جدیداً با آغاز فرآیند تجدید ساختار و بازارهای رقابتی و نیز ایجاد انرژی الکتریکی با قابلیت اطمینان زیاد، کارهای متنوعی برای افزایش قابلیت اطمینان و کاهش انرژی تغذیه نشده انجام شده است.

بر اساس آمارهای موجود [1] بیش از 18% از انرژی تحویل شده در نیروگاه‌ها حد فاصل مراکز تولید و محل‌های مصرف به حدر می‌رود، به علت ارزش زیاد انرژی و محدودیت منابع تولید و ملاحظات زیست محیطی و ... استفاده بهینه از انرژی تولید شده و کاهش تلفات ضروری می‌گردد از آنجا که بخش توزیع انرژی الکتریکی حدود 75% از سهم تلفات را دارد لذا فعالیت در این بخش در کاهش تلفات دارای اثر گذاری بیشتر نسبت به سایر بخش‌های سیستم قدرت می‌باشد.

یکی از راه‌کارهای کاهش تلفات که در مقایسه با سایر روش‌ها دارای کارایی بیشتری بوده و نسبت سود آن به سرمایه‌گذار اولیه ماکزیمم می‌باشد تجدید آرایش یا باز آرایشی شبکه توزیع می‌باشد که در خصوص تشریح آن بصورت کلی می‌توان گفت: در شبکه‌های توزیع ادوات کلید زنی موسوم به نقاط مانور وجود دارند بطوریکه در آرایش اولیه شبکه تعدادی از این کلیدها در حالت بسته و تعدادی در حالت باز قرار دارند بدیهی است که برای رسیدن به اهدافی خاص جهت بهینه‌سازی شبکه مورد نظر می‌توان با تغییر وضعیت کلیدهای موجود در شبکه اولیه به آرایش بهینه‌ای دست یافت.

تاکنون روش‌های زیادی جهت تجدید پیکربندی شبکه‌های توزیع ارائه شده است. اولین بار در سال ۱۹۷۵ توسط Merlin و Back روشی برای تجدید پیکربندی شبکه‌های توزیع به منظور کمینه‌سازی تلفات ارائه شد. در این روش که مبنای ابتکاری داشت. در شبکه شعاعی پس از بستن همه کلیدها، یک به یک کلیدهایی که کمترین جریان را داشتند انتخاب شده و باز می‌شدند [۴]. در سال ۱۹۸۸ یک تحول مهم در این روش رخ داد و Civanlar و همکارانش یک روش جدید ابتکاری به نام روش تعویض کلید (SEM) را به همراه یک فرمول تقریبی برای کاهش تلفات ارائه دادند [۵]. الگوریتم این روش کار خود را از یک آرایش شعاعی شبکه شروع می‌کند، یکی از کلیدهای در حالت باز (NO) را انتخاب نموده و می‌بندند. با بستن کلید یک حلقه در شبکه ایجاد می‌شود. در ادامه با استفاده از روابط کلی، از کلیدهای در حالت بسته (NC) حلقه ایجاد شده، مناسب‌ترین کلید را انتخاب نموده و باز می‌نماید، به این ترتیب شبکه مجدداً ساختار شعاعی خود را باز می‌یابد. که به این روش اصطلاحاً روش تعویض شاخه هم می‌گویند. در سال ۱۹۸۹ تحول دیگری در تجدید پیکربندی رخ داد، در آن سال شیرمحمدی و همکارانش روش بسیار مهمی در تجدید پیکربندی شبکه‌های توزیع ارائه کردند و آن را روش کلیدگشایی ترتیبی (SSOM) نام نهادند. براساس آن ابتدا کلیدهای در حالت عادی باز (NO) شبکه بسته می‌شوند. با انجام این کار شبکه شعاعی به شبکه غربالی تبدیل می‌شود، بعد کلیدهای شبکه یک‌به‌یک باز می‌شوند تا مجدداً شبکه به حالت شعاعی باز گردد. در فرآیند باز کردن کلیدها، کلیدهایی انتخاب می‌شوند که تلفات اهمی خطوط شبکه منتجه را کاهش دهند [۶]. روش SSOM و روش SEM اساس و مبنای بسیاری از روش‌های ابتکاری بعدی شدند. در همان سال Baran و همکارانش با توسعه روش Civanlar تابع هدف تعادل بار را نیز به مسئله افزودند [۷]. در سال ۱۹۹۲ Goswami و همکارانش بر مبنای الگوی پخش بار بهینه روش ابتکاری را جهت کاهش تلفات ارائه کردند [۸].

شبکه توزیع بصورت حلقه‌ای طراحی می‌شود ولی در نهایت بصورت شعاعی بکاربرده می‌شود.

فرمولاسیون مسئله برای کاهش تلفات

این مسئله بهینه‌سازی نیازمند به دو قید اساسی نیز می‌باشد زیرا پاسخ بهینه بدست آمده باید در این دو شرط صدق کنند: یکی شرط ظرفیت جریان خطوط و دیگری شرط پروفایل ولتاژ یعنی اندازه ولتاژ تمام شینه‌ها از پهنای باند خاصی تجاوز ننماید. باتوجه به آنچه بیان شد می‌توان مسئله را مدل‌سازی ریاضی نمود. بیان ریاضی مسئله بصورت زیر بیان می‌شود:

$$MinLp_{loss} = \sum_{i=1}^{nb} r_i \frac{P_i^2 + Q_i^2}{V_i^2} \quad (1)$$

که در آن P_i و Q_i به ترتیب توان اکتیو و راکتیو خط میباشند که به خارج از باس i جریان دارد، nb تعداد شاخه‌ها، r_i و v_i ترتیب بزرگی مقدار مقاومت و ولتاژ در باس i بنا به موارد ذیل می‌باشد.

بهبود سطح اتصال کوتاه (SCC)

بهبود سطح اتصال کوتاه در شبکه‌های توزیع با توجه به حضور واحدهای تولیدات پراکنده یکی از مهم‌ترین موارد در مسائل طراحی و توسعه شبکه توزیع می‌باشد. سطح اتصال کوتاه ارتباط مستقیم با بزرگی ولتاژ پست دارد. علاوه بر این، سطح اتصال کوتاه بالا به این معنی است که باس توانایی افزایش بار را دارد و برعکس، سطح اتصال کوتاه کم به این معنی است که باس توانایی کمتری برای افزایش بار دارد، به بیان دیگر شبکه ضعیف است. سطح اتصال کوتاه در هر باس به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$S_{sc,j} = \frac{E_{th,j}}{Z_{th,j}} \quad (2)$$

در رابطه فوق:

$E_{th,j}$: ولتاژ معادل تونن

$Z_{th,j}$: امپدانس معادل تونن

کمترین سطح اتصال کوتاه برای اطمینان از پایداری ولتاژ به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$S_{sc \min,j} = \frac{2S_{Lj}(1 + \sin \theta_j)}{E_{thj}} \quad (3)$$

$$S_{Lj} = \sqrt{P_{Lj}^2 + Q_{Lj}^2} \quad (4)$$

در روابط بالا:

S_{Lj} : توان ظاهری باس زام

P_{Lj} : توان اکتیو باس زام

Q_{Lj} : توان راکتیو باس زام

رابطه بین پایداری ولتاژ و سطح اتصال کوتاه به صورت زیر تعریف می شود:

اگر $\frac{S_{sc\ min,j} - S_{sc,j}}{S_{sc,j}} < 0$ باشد ولتاژ باس زام پایدار است.

اگر $\frac{S_{sc\ min,j} - S_{sc,j}}{S_{sc,j}} > 0$ باشد ولتاژ باس زام ناپایدار است.

و در نهایت شاخص پایداری ولتاژ بر اساس سطح اتصال کوتاه به صورت زیر تعریف می شود:

$$I_{SCC} = \frac{S_{sc\ min,j}}{S_{sc}} \quad (5)$$

شاخص پایداری ولتاژ به عنوان یک تابع هدف به صورت زیر بیان می شود:

$$F_4 = \sum_{t=1}^{N_{Stage}} \frac{1}{N_{bus}^t} \sum_{i=1}^{N_{bus}^t} I_{SCC,i}^t \quad (6)$$

در رابطه بالا، $I_{SCC,i}^t$ شاخص پایداری ولتاژ در باس i ام و در مرحله t ام در افق طراحی و توسعه می باشد.

متعادل سازی بار

تابع هدف برای متعادل سازی بار از دو قسمت اصلی تشکیل می شود. یکی متعادل سازی بار واحد و دیگری متعادل سازی بار سیستم می باشد. مسئله متعادل سازی بار در رابطه زیر ارائه شده است

$$LB_j = \frac{S_{(j)}}{S_{(j)}^{\max}} \quad (7) \quad \text{متعادل سازی بار واحد}$$

$$LB_{sys} = \frac{1}{nb} \sum_{j=1}^{nb} \frac{S_{(j)}}{S_{(j)}^{\max}} \quad (8) \quad \text{متعادل سازی بار سیستم}$$

در صورتی که nb تعداد واحدها در سیستم، $S_{(j)}$ توان ظاهری واحد j ، ماکزیمم ظرفیت واحد j می باشد.

تابع هدف به صورت زیر تعریف می شود:

$$\min F = \frac{1}{nb} \sum_{j=1}^{nb} \frac{S_{(j)}}{S_{(j)}^{\max}} \quad (9)$$

از الگوریتم تکاملی (باتوجه به سرعت بالا و کارایی آن در شبکه های پیچیده) برای تجدید آرایش شبکه های به منظور کاهش تلفات و متعادل سازی بارها استفاده می شود. این الگوریتم ها کمتر در مینیمم های محلی گیر می کند و به همین دلیل تابع هدف را کمتر فراخوانی می کنند که باعث افزایش سرعت آن می گردد و همچنین این الگوریتم پیچیدگی کمتری دارد که همین مسئله باعث می شود زمان حل مسئله نسبت به سایر روش ها در این مقاله کمتر باشد. وقتی تابع هدف مناسبی تعریف شود نتیجه کار می تواند کاهش تلفات و شاخص متعادل سازی بارها با توجه به قیدهای مسئله باشد.

الگوریتم قورباغه

الگوریتم جستجوی جهش قورباغه های متحرک، یک الگوریتم جدید در خانواده الگوریتم های تکاملی می باشد. این الگوریتم از زندگی گروهی قورباغه ها زمانی که به دنبال غذا می گردند الهام گرفته شده است. این الگوریتم در سال ۲۰۰۶ به منظور حل مسائل پیچیده بهینه سازی، بدون استفاده از روابط ریاضی ارائه گردید. این الگوریتم ترکیبی از ویژگی های الگوریتم ژنتیک و الگوریتم جمعیت پرندگان را دارد و لذا نسبت به این دو روش از سرعت و دقت بالاتری برخوردار می باشد. در این الگوریتم هر قورباغه بیانگر جوابی از مسئله می باشد. در روش مفروض جمعیت اولیه را به چند گروه مجزا تقسیم نموده که تعداد قورباغه های موجود در همه گروه ها با هم برابر است. بر اساس این تقسیم بندی دو نوع تکنیک جستجو در این الگوریتم وجود دارد، تکنیک اول تکنیک جستجوی محلی است و بر اساس آن قورباغه ها در هر گروه با تبادل اطلاعات، موقعیت خود را نسبت به غذا (بهترین جواب) بهبود می دهند و تکنیک دوم مربوط به تبادل اطلاعات بین گروه ها می باشد، که بر اساس آن، بعد از هر جستجوی محلی در گروه ها، اطلاعات بدست آمده بین گروه ها با هم مقایسه می شود. جهت اجرای این الگوریتم، ابتدا پارامترهای اولیه الگوریتم مقداردهی می شوند و سپس جمعیت اولیه های با p عضو به صورت تصادفی تولید می شود. شایستگی هر عضو محاسبه گردیده و پس از مرتب نمودن جمعیت به صورت نزولی، کل جمعیت به m گروه تقسیم می شوند که هر کدام از این گروه ها شامل n عضو می باشند. این تقسیم بندی باید به گونه ای باشد که عضوهای با شایستگی بیشتر، در همه گروه ها قرار داشته باشند. سپس جستجوی محلی برای جهش قورباغه های با بدترین شایستگی به سمت قورباغه های با بهترین شایستگی صورت می پذیرد.

در روش فوق مراحل زیر طی می شوند:

- ۱- تولید جمعیت اولیه بصورت رندوم. جمعیت اولیه متشکل از P قورباغه (P راه حل) می باشد که بصورت زیر بیان می شود:

$$Population = \begin{bmatrix} X_1 \\ \vdots \\ X_p \end{bmatrix}_{(P) \times (2 \times N_{tie})} \quad (10)$$

$$X = [Tie_1, Tie_2, \dots, Tie_{N_{tie}}, Sw_1, Sw_2, \dots, Sw_{N_{tie}}]$$

پس از تولید جمعیت اولیه بایستی جمعیت را از بهترین جواب تا بدترین جواب مرتب کنیم.

۲- تقسیم قورباغه ها به m گروه، هر گروه شامل n قورباغه است به طوری که
 $P = m * n$

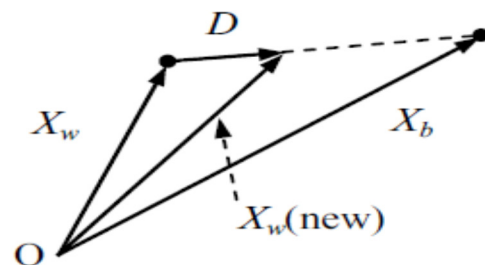
نحوه تقسیم شدن قورباغه ها در گروه ها به این صورت است که اولین قورباغه از جمعیت مرتب شده به اولین گروه می رود، دومین قورباغه از جمعیت مرتب شده به دومین گروه می رود و m امین قورباغه از جمعیت مرتب شده به m امین گروه می رود برای $m+1$ امین قورباغه از جمعیت مرتب شده دوباره به اولین گروه برمی گردیم و $m+1$ امین قورباغه را در گروه اول قرار می دهیم و به همین شکل ادامه می دهیم تا اینکه در هر یک از m گروه n قورباغه قرار گیرد.

۳- در این مرحله جستجوی محلی صورت می گیرد، به این شکل که در هر گروه قورباغه های با بدترین و بهترین جواب را مشخص کرده و به ترتیب با X_u و X_b نشان می دهیم، همچنین قورباغه ای را که در کل جمعیت دارای بهترین جواب بوده را مشخص کرده و با X_g نشان می دهیم. سپس در هر گروه موقعیت بدترین قورباغه (X_u) را بصورت زیر اصلاح می کنیم.

$$D_i = rand \times (X_b - X_w) \quad (11)$$

$$X_w(new) = X_w(old) + D_i \quad (12)$$

$$(-D_{max} \leq D_i \leq D_{max}) \quad (13)$$



شکل ۱. جهش بدترین قورباغه به سمت بهترین قورباغه

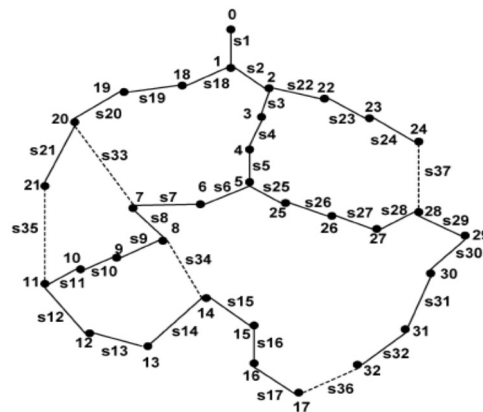
در روابط فوق، $rand$ یک عدد رندوم بین صفر و یک می باشد و $Dmax$ هم بیانگر بیشترین جابجایی که قورباغه می تواند داشته باشد. پس از اعمال تغییرات فوق در صورتیکه قورباغه در موقعیت جدید ($Xw(new)$) دارای جواب بهتری نسبت به موقعیت قبلی ($Xw(old)$) بود، موقعیت قبلی قورباغه را با موقعیت جدید جایگزین می کنیم، و در صورتیکه جواب بهبود پیدا نکرد روابط (۹ و ۱۰) را تکرار می کنیم با این تفاوت که در حالت جدید بجای Xb در روابط فوق Xg را قرار می دهیم. اگر با اعمال تغییر فوق باز هم در جواب بهبودی حاصل نشد، یک جواب بصورت رندوم تولید کرده و آن را جایگزین Xw می کنیم.

- ۴- مرحله 3 را برای تعدادی تکرار که از قبل مشخص شده ادامه می دهیم.
- ۵- در این مرحله پس از بهبود موقعیت قورباغه ها، جمعیت جدید را از بهترین جواب تا بدترین جواب مرتب می کنیم.
- ۶- در صورتیکه شرایط پایان یابی الگوریتم حاصل شده است از الگوریتم بیرون می آییم در غیر این صورت به مرحله 2 باز می گردیم و سایر مراحل را تکرار می کنیم.

۴- نتایج شبیه سازی

در این قسمت از الگوریتم قورباغه برای حل مسئله تجدید آرایش بر روی دو شبکه توزیع استفاده می کنیم و نتایج حاصله را با نتایج سایر روش ها مقایسه می کنیم. دو شبکه تحت مطالعه، شبکه های فرضی هستند و در شبیه سازی های مربوط به سیستم های توزیع معمولاً از آنها استفاده می شود. اطلاعات مورد نیاز هر دو شبکه در ادامه آمده است.

شبکه توزیع اول یک سیستم فرضی با دو فیدر، 32 باس و 5 لوپ می باشد، و لتاژ نامی سیستم $kv\ 12/66$ می باشد و کل بار سیستم هم $kv\ 5058/25$ و $kw\ 2547/32$ می باشد. دیاگرام سیستم فوق در شکل زیر نشان داده شده است.



شکل ۲. دیاگرام شبکه توزیع اول

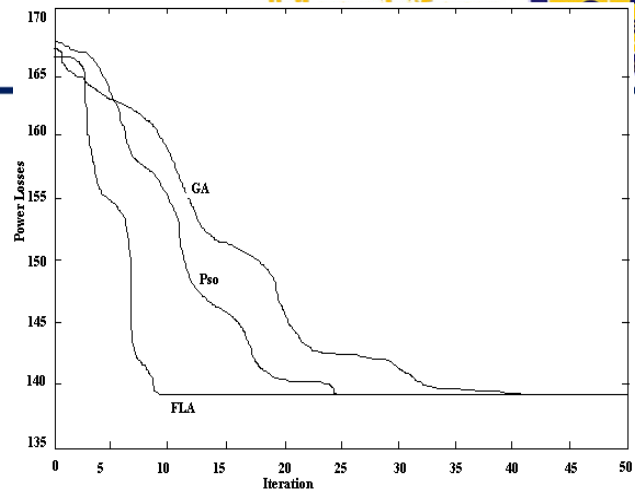
در دیاگرام فوق که بیانگر حالت اولیه سیستم می باشد، سوئیچ های $s33, s34$ ، $s35, s36$ ، باز هستند که در دیاگرام فوق با خطوط نقطه چین مشخص شده اند.

جدول ۱. نتایج الگوریتم های بهینه سازی مختلف برای شبکه توزیع

میانگین جواب های به دست آمده	بدترین جواب		بهترین جواب		روش
	تلفات [kw]	سونئج های باز	تلفات [kw]	سونئج های باز	
۱۴۱/۵۷	۱۴۳/۴۹	S6,S9,S14, S32,S37	۱۳۹/۵۳	S7,S9,S14,S32, S37	الگوریتم ژنتیک
۱۴۰/۴۹	۱۴۲/۹۱	S7,S11,S14,S36,S37	۱۳۹/۵۳	S7,S9,S14,S32, S37	الگوریتم Pso
۱۴۰/۳۹	۱۴۲/۸۵	S6,S9,S14, S32,S37	۱۳۹/۵۳	S7,S9,S14,S32, S37	الگوریتم DPso
۱۳۹/۵۳	۱۳۹/۵۳	S7,S9,S14, S32,S37	۱۳۹/۵۳	S7,S9,S14,S32, S37	الگوریتم FLA

در جدول زیر نتایج حاصل از روش های مختلف الگوریتم های تکاملی برای سیستم توزیع نشان داده شده است. با مقایسه نتایج حاصله از جدول می توان به سرعت و دقت بالای الگوریتم FLA نسبت به سایر الگوریتم ها پی برد.

در شکل زیر همگرایی روش فوق برای یک بار آزمایش بر روی سیستم، در مقایسه با دو الگوریتم دیگر نشان داده شده است، مشاهده می شود که الگوریتم ژنتیک بعد از ۴۲ تکرار و الگوریتم Pso هم بعد از ۲۵ تکرار به جواب رسیده اند ولی الگوریتم FLA تنها بعد از ۹ تکرار به جواب رسیده است که این امر بیانگر سرعت بالای الگوریتم مورد نظر می باشد.



شکل ۳. روند همگرایی الگوریتم *FLA* در مقایسه با دو الگوریتم *GA* و *Pso* برای شبکه توزیع اول

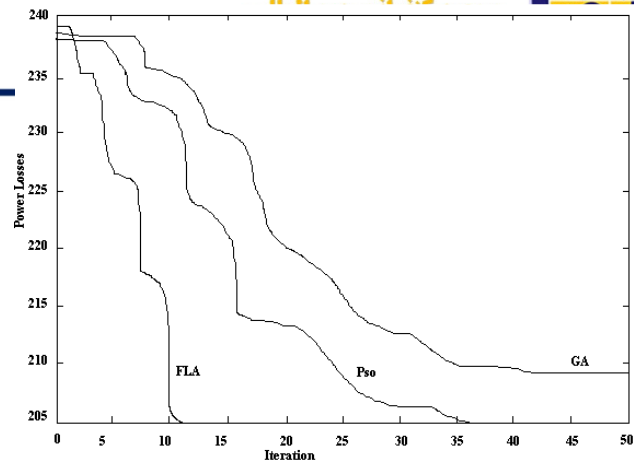
بهینه سازی قابلیت اطمینان

شاخص *ENS* به عنوان شاخص قابلیت اطمینان در نظر گرفته شده است. سپس مسئله تجدیدآرایش با هدف کاهش *ENS* یا به عبارت دیگر افزایش قابلیت اطمینان و با استفاده از هر سه الگوریتم *GA*، *PSO* و *FLA* حل شده. و نهایتاً نتایج شبیه سازی در جدول ۲ آورده شده است. در این جدول مسئله تجدیدآرایش با هدف افزایش قابلیت اطمینان را نشان می دهد. همانطور که از نتایج جدول مشخص است الگوریتم مورد نظر نتایج مطلوبتر و عملکرد مناسبتری دارد.

جدول ۲. نتایج الگوریتم‌های بهینه‌سازی مختلف برای شبکه‌توزیع با هدف افزایش قابلیت‌اطمینان

میانگین جواب‌های بدست‌آمده	بدترین جواب		بهترین جواب		روش
	تلفات [kw]	سونیج-های باز	تلفات [kw]	سونیج-های باز	
۵۴۷۷۳/۸	۵۴۷۷۳/۸	S7,S9,S30,S34,S37	۵۳۷۹۸/۲	S7,S9,S14,S32,S37	الگوریتم ژنتیک
۱۴۰/۴۹	۵۳۷۹۹/۶	S7,S19,S14,S30,S37	۵۳۲۹۹/۳	S7,S9,S14,S32,S37	الگوریتم Pso
۱۴۰/۳۹	۵۳۳۹۶/۵	S19,S17,S14,S32,S37	۵۳۳۲۴/۱	S7,S9,S14,S32,S37	الگوریتم DPso
۵۳۲۹۸/۱	۵۳۲۹۸/۱	S19,S17,S34,S35,S37	۵۳۲۹۸/۱	S7,S9,S14,S32,S37	الگوریتم FLA

شبکه توزیع دوم



شکل ۵. روند همگرایی الگوریتم *FLA* در مقایسه با دو الگوریتم *Pso* و *GA* برای شبکه توزیع دوم

در شکل ۵ همگرایی روش فوق برای یک بار آزمایش بر روی سیستم توزیع دو در مقایسه با دو الگوریتم دیگر نشان داده شده است، مشاهده می‌شود که الگوریتم ژنتیک اصلاً به جواب نرسیده و الگوریتم *Pso* هم بعد از ۳۷ تکرار به جواب رسیده است ولی الگوریتم تنها بعد از ۱۱ تکرار به جواب رسیده است که این امر بیانگر سرعت بالای الگوریتم مورد نظر در مقایسه با دو الگوریتم دیگر است.

نتیجه گیری

در این مقاله از الگوریتم‌های تکاملی، بعنوان روشی جدید و موثر در حل مسئله تجدید آرایش استفاده شد. الگوریتم تکاملی مفروض، الگوریتم جهش قورباغه می‌باشد که روش مناسبی در حل مسائل پیچیده بهینه‌سازی همچون تجدید آرایش است

همچنین در الگوریتم مفروض نیازی به محاسبات سنگین ریاضی نیست. تجدید آرایش یک مسئله بهینه‌سازی پیچیده ترکیبی بوده و امکان استفاده مستقیم از روشهای بهینه‌سازی ریاضی در آن دشوار است، از اینرو در این مقاله از یک روش جدید مبتنی بر الگوریتم *FLA* با توجه به سرعت بالا و کارایی آن در شبکه‌های پیچیده به منظور تجدید آرایش ارائه شد از جمله مزیت‌های روش ارائه شده تشخیص و حذف آرایشهای نامناسب در حین انجام عملیات است که این امر سبب افزایش سرعت اجرای آن می‌شود. در روش ارائه شده حداقل کردن تلفات سیستم، افت و لتاژ و تعداد کلیدزنی بعنوان توابع هدف و حفظ ساختار شعاعی سیستم، محدودیت ولتاژ باس و توان خطوط بعنوان قیدهای مسئله تجدید آرایش در نظر گرفته شدند. نتایج شبیه‌سازی‌های انجام شده بر روی چند سیستم توزیع فرضی نشان‌دهنده دقت و سرعت بالای الگوریتم مفروض در مقایسه با سایر روش‌ها و الگوریتم‌های بهینه‌سازی دیگر است. ارزیابی نتایج نشانگر کیفیت بالای جواب‌های ارائه شده توسط الگوریتم *FLA* در مسائل گسسته است و بیانگر این واقعیت است که این روش بهینه‌سازی راهکار مناسبی برای حل مسائل مرتبط با شبکه توزیع می‌باشد.

[2] Sarfi, R. J., Salama, M. M. A. and Chikhani, A. Y. (1995). "Practical aspect of performing a distribution system loss reduction study." *CCEC*, PP.164-167.

radial distribution analysis of [3] Papadopoulos, M. P., Hatiargriou, N. D. and Papadakis, M. E. (1987). "Graphics aided interactive networks." *IEEE Trans on PWRD*, Vol. 2, No. 4.

[3]. Y. T. Hsiao and C. Y. Chen, Multiobjective optimal feeder reconfiguration, in Proc. Inst. Elect. Eng.—Gener., Transm., Distrib., vol. 148, pp. 333–336, Jul. (2001).

[4]. M. A. Kashem, V. Ganapathy, and G. B. Jasmon, Network reconfiguration for load balancing in distribution networks, in Proc. Inst. Elect. Eng.—Gener., Transm., Distrib., vol. 146, pp. 563–567, Nov. (1999).

[5]. Y. J. Jeon and J. C. Kim, Network reconfiguration in radial distribution system using simulated annealing and tabu search, in

[6]. Proc. IEEE Power Eng. Soc. Winter Meeting, pp. 23–27, Jan.(2000).

[7]. W. M. Lin, F. S. Cheng, and M. T. Tsay, Distribution feeder reconfiguration with refined genetic algorithm, in Proc. Inst. Elect. Eng.—Gener., Transm., Distrib., vol. 147, pp. 349–354, Nov.

(2000).

[8]. Goswami S. K. and S. K. Basu, A new algorithm for the reconfiguration of distribution feeders for loss minimization, *IEEE Trans. Power Del.*, 7(3):1484–1491,(1992).

Archive of SID